

VOOR KONINGIN EN VADERLAND

(SHUT YOUR EYES AND THINK OF ENGLAND)

Komedie in twee bedrijven

door

JOHN CHAPMAN EN ANTHONY MARRIOT

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOOR KONINGIN EN VADERLAND – SHUT YOUR EYES AND THINK OF ENGLAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTHONY MARRIOTT en JOHN CHAPMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 1978 © by Anthony Marriott and John Chapman

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sir Justin Holbrook

Stella Richards

Arthur Pullen

Lady Holbrook

Sir Frederick Goudhurst

Sheik Marami

Mrs Joyce Pullen

Mr Rubinstein

Dr. Cornish

DECOR:

Een luxueus penthouse appartement in het centrum van Londen, met het uitzicht op St. Paul's Kathedraal. Het is vroeg in de ochtend. Een raam met glazen schuifdeuren beslaat bijna de gehele achterwand. De deuren leiden naar een balkon, vanwaar men aan één kant achter het toneel kan komen. Er zijn vier deuren in de kamer: 1 leidt naar de slaapkamer, een ander naar de keuken, de derde naar de kantoren van Holbrook Beleggingsmaatschappij, en de vierde (een dubbele deur) is de hoofdingang naar het appartement. In het midden van de kamer staat een grote bank. Voor de rest staat er weinig maar modern meubilair. Het geheel geeft de indruk van een appartement in de stad van een welgestelde zakenman. De pickup speelt en de telefoonhoorn ligt naast het toestel.

Tijd van handeling: Heden

EERSTE BEDRIJF: vroeg op een zaterdagmorgen

TWEEDE BEDRIJF: Enkele ogenblikken later

EERSTE BEDRIJF

Justin Holbrook komt gekleed in kamerjas uit de slaapkamer. Hij is een knappe, goed uitziende man van voor in de 50. Hij loopt naar het tafeltje naast de bank en pakt een gebruikt cognacglas op. Vervolgens pakt hij een ander gebruikt cognacglas op, dat naast de armstoel staat. Hij plaatst beide glazen op het drankbuffet en zet de pickup uit.

Holbrook (*roept*): Wat gebruik je normaal gesproken voor je ontbijt?

Stella (*vanuit slaapkamer*): Alleen een glas jus d'orange.

Stella Richards komt gekleed in een wijde mantel de kamer binnen en leunt tegen de slaapkamerdeur. Ze is een elegante, dure callgirl.

Stella: In mijn beroep moet je aan je figuur denken.

Holbrook (*glimlachend*): Zeker weten.

Stella: Tussen twee haakjes: betaal je contant of zal ik het op je rekening zetten?

Holbrook: Maakt niet uit, zolang het maar vertrouwelijk is.

Stella: Ik zal het op je rekening zetten. We noemen het op het ogenblik "secretariaatswerkzaamheden" dan kun je het opgeven voor de belasting.

Holbrook: Heel handig. Bij jullie kan er nog niet 'gepind' worden, of wel?

Stella: Dat hebben we geprobeerd, maar het was zo omslachtig om die apparaten mee te sjouwen. (*gaat in de stoel zitten*) Mag ik even het kantoor bellen?

Holbrook (*zet pickup weer aan*): Natuurlijk, ga je gang.

Stella: Oh, je hebt de hoorn ernaast laten liggen.

Holbrook: Ik heb een vrouw die de gewoonte heeft, om op de meest ongelegen momenten te bellen.

Stella: Ik denk dat dát verklaart, waarom je geen telefoon in de slaapkamer hebt.

Holbrook: Ik gebruik de slaapkamer niet om te telefoneren.

Stella (*terwijl ze een nummer draait*): Nee, dat heb ik gemerkt!

Holbrook: Is er al iemand bij jullie op kantoor? Het is net 9 uur geweest en het is zaterdagmorgen.

Stella: Wij verlenen een "24 uur per dag, 7 dagen per week" service.

Holbrook: Mijn liefje, wat wil je nog meer!

Stella: Ik wil mijn afspraken het liefst zo vroeg mogelijk weten, dan kan ik thuis ongestoord slapen.

Holbrook: Dat hebben we dan gemeen. Ik zal jus d'orange voor je halen. *(gaat naar de keuken)*

Stella *(in de telefoon):* Goedemorgen, met Stella Richards. Wilt u me doorverbinden met het afsprakenbureau..... Hallo..... Wat staat er op de agenda voor mij?..... Nee, hè. Toch niet wéér die Amerikaanse filmproducent; hij vraagt me altijd ten huwelijk..... En ik blijf hem maar steeds vertellen, dat ik geen extraatjes doe..... Oké, om zes uur in zijn hotel..... Gisteravond?... Oh, goed, ik denk dat het wel een vaste afspraak wordt..... *(Holbrook komt binnen met twee glazen jus d'organe)* Ja, hij is heel charmant. Daag! Ik bel je morgen, zelfde tijd. Doe. *(legt de hoorn neer)*

Holbrook: Alsjeblieft. *(geeft haar een glas)*

Stella: Dank je.

Holbrook: Wie heb je vandaag? Iemand die ik ken?

Stella: We praten nooit met de ene cliënt over de andere.

Holbrook: Ik ben blij dat te horen.

Stella: We zijn net als jullie organisaties in de City: geheimzinnig en doelmatig.

Holbrook: Je zou een aanwinst zijn voor ieder bedrijf. Heb je er ooit over gedacht om privé-secretaresse te worden?

Stella: Nee, dank je. Ik heb het één keer geprobeerd, voordat ik dit ging doen. Veel te veel stress. En al die kinderachtige pennelikkers die je achternazitten om de archiefkasten. Niks voor mij, hoor.

Holbrook: Wat zou je denken van nog een plezierritje, voordat je weggaat.

Stella: Mij best. Maar je wilt me hier vast niet meer hebben, als het personeel komt.

Holbrook: Er komt niemand. We zijn 's zaterdags gesloten.

Stella *(kijkt naar een brief op het bureau):* Zeg, ik hoop dat je het niet erg vindt dat ik het vraag, maar wat is eigenlijk de Holbrook Internationale Beleggingsmaatschappij? *(ze pakt een brief)*

Holbrook: Wij zijn één van de grootste particuliere beleggingsinstituten in West Europa. We hebben een heel nieuw project op stapel staan. Als voorzitter van de raad van bestuur en directeur kan ik je ten allen tijde een leuke tip geven, als je wilt.

Stella: Dank je, ik zal eens met mijn effectenmakelaar overleggen. Niet dat ik veel beleg hoor; de belasting kijkt me veel te veel op de vingers.

Holbrook: Je hebt duidelijk talent voor zaken.

Stella: Het is allemaal onderdeel van het spel, nietwaar? En ik maak natuurlijk dankbaar gebruik van het advies van de beste accountants.

Holbrook: Natuurlijk!

Stella: Zij hebben mij verzekerd dat ik op een fortuin zit.

Holbrook: Ik zie wat ze bedoelen. Kom op!

Stella staat op. Zij en Holbrook gaan naar de slaapkamerdeur. Stella gaat de slaapkamer in. Er wordt zachtjes op de kantoordeur geklopt.

Holbrook: Wat in hemelsnaam.... *(doet snel de slaapkamerdeur dicht. Er wordt weer voorzichtig geklopt. Hij gaat naar het bureau om de glazen te pakken)* Ik kom!

Holbrook gaat naar het drankbuffet en zet de glazen neer, dan opent hij de hoofdingang. Arthur Pullen komt binnen met aktentas, paraplu, bril, bolhoed en regenjas. Hij is het schoolvoorbeeld van de punctuele boekhouder.

Pullen: Sir Justin, ik hoop dat ik niet stoor.

Holbrook: Pullen, wat doe jij hier in hemelsnaam?

Pullen: Nou, ik heb de vroege trein genomen: de negen-over-acht van Coulsdon Zuid, die om 6 minuten over half negen aankomt op Londen Bridge. Coulsdon Zuid is wel een beetje verder van mijn huis dan Coulsdon Noord, maar ik heb daar een veel betere verbinding. Vanaf Coulsdon Noord rijden alleen maar stoptreinen en op zaterdag is er helemaal geen trein.

Holbrook *(wezenloos)*: Oh.

Pullen: En ik wou hier om 10 voor 9 zijn, en dat is gelukt. Normaal gesproken, neem ik natuurlijk de negentien-over-acht die om 12 over half 9 aankomt, en dan is het nog maar een vlug 8-minuten wandelingetje. Maar een enkele keer rijdt die zonder te stoppen door naar Victoria. *(Holbrook loopt door de kamer, Pullen loopt achter hem aan)*

Holbrook: Ik heb niet om 'n gedetailleerd reisverslag gevraagd. Ik wil alleen weten wat je hier op zaterdag komt doen.

Pullen: De boekhouding bijwerken. Klaar om te worden gecontroleerd. Ik ga op vakantie vandaag. Ik kwam hier vroeg, zodat ik om drie uur weer weg kan gaan. Ik heb broodjes gekocht voor de lunch, dus heb ik tijd genoeg om de zaak af te werken.

Holbrook: Nou, schiet op dan. Waarom klop je eigenlijk op mijn deur?

Pullen: De chef is er niet vandaag en hij is vergeten mij de juiste sleutels te geven. Ik heb al 10 minuten duimen zitten draaien, me afvragend wat ik toch moest doen. Toen bedacht ik opeens dat u hier wel eens kon zijn, om wat bij te komen van uw vlucht uit het

Verre Oosten gisteravond, voordat u naar uw vrouw zou gaan vandaag.

Holbrook: Kom terzake, Pullen.

Pullen: De kantoorsleutels graag.

Holbrook gaat naar het bureau, opent de la en pakt de sleutels. Pullen loopt naar Holbrook om de sleutels aan te pakken en laat zijn aktentas op het bureau liggen.

Holbrook: Jij kletst een mens de oren van de kop, Pullen. Ik vraag me af hoe jij zo'n goeie boekhouder hebt kunnen worden.

Pullen: Dank u wel, meneer.

Holbrook (*geeft hem de sleutels*): Het was niet als compliment bedoeld.

Pullen (*lacht*): Oh, ik snap het. Dank u wel, meneer.

Holbrook: Maak dat je wegkomt, Pullen. (*Pullen gaat naar de hoofdingang*) Oh, eh.. Pullen, gebruik mijn deur naar kantoor maar. Die deur! (*Pullen gaat door de kantoordeur*) En vergeet niet de sleutels terug te brengen. (*Pullen loopt naar Holbrook*)

Pullen: Nee meneer.

Holbrook: En eh... Pullen.... (*Holbrook gaat naar de armstoel. Pullen gaat naar hem toe*)

Pullen: Ja meneer?

Holbrook: Prettige vakantie.

Pullen: Dank u wel, meneer. (*Pullen loopt naar de kantoordeur, dan terug naar Holbrook*) We gaan dit jaar alweer naar Bournemouth. Joyce, mijn vrouw, vindt het daar zo fijn, en ze zijn daar nu aan ons gewend... en....

Holbrook: Ik ben blij dat er iemand aan jou gewend is. Lieve hemel, ga nu toch eens weg.

Pullen: Ja meneer. (*Pullen gaat het kantoor binnen, maar komt direct weer terug*) Maak u niet ongerust, de veertiende zal ik terug zijn...

Holbrook: Ik kan me er nu al op verheugen! (*Pullen gaat het kantoor binnen en slaat de deur achter zich dicht. Komt dan weer de kamer in*)

Pullen: Sorry, ik sloeg met de deur. (*Pullen gaat naar het kantoor. Als Holbrook de kantoordeur op slot doet en de sleutel eruit haalt, komt Stella binnen*)

Stella: Wat is er aan de hand? Zijn de plannen veranderd?

Holbrook: Natuurlijk niet, maar één van mijn medewerkers is er.

Stella: Nee toch! Misschien kan ik dan beter gaan. (*Holbrook sluit de hoofdingang en loopt naar de bank*)

Holbrook: Nee, het is niet belangrijk. Het is Pullen maar. De boekhouder. Hij gaat op vakantie, kwam vroeg aan van Coulsdon Noord, ik bedoel Zuid, hij gaat naar Bournemouth. Ik bedoel niet dat hij van Coulsdon naar Bournemouth gaat.. (*stopt*) Ik geloof verdomd dat het besmettelijk is.

Holbrook en Stella gaan de slaapkamer in en laten de deur open staan. Pullen klopt op de kantoordeur, opent de deur met de sleutel en komt binnen.

Pullen: Sorry dat ik u stoor, maar...

Als hij ziet dat er niemand is loopt hij naar het bureau. Stella en Holbrook lachen in de slaapkamer. Pullen loopt richting slaapkamer, gaat naar het bureau, pakt zijn aktentas en loopt richting kantoordeur. Meer gelach vanuit de slaapkamer. Pullen blijft als aan de grond genageld staan. Dan een doffe dreun uit de slaapkamer.

Stella (*in de slaapkamer*): Sir Justin, Sir Justin! Wat is er aan de hand?... Gaat het wel?.. (*Stella komt de kamer in rennen*) Dokter, dokter!

Pullen: Ik ben geen dokter. Ik werk hier.

Stella: Bent u meneer Pullen?

Pullen: Eh, eh, eh....

Stella: Nou... ja of nee?

Pullen: Ja.

Stella: Bel dan een dokter. Ik denk dat er iets is gebeurd met mijn cliënt.

Pullen: Met uw cliënt?

Stella: Sir Justin Holbrook. Ik denk dat hij er middenin een hartaanval heeft gehad.

Pullen: Middenin?

Stella: Middenin de slaapkamer.

Pullen: Goeie God!

Stella: Gaat u bellen, of zal ik het doen?

Pullen: Bellen?

Stella: Ja, een ambulance. Hij moet naar een ziekenhuis.

Pullen: Maar misschien brengen ze hem dan wel naar een ziekenhuis in oost. Hij moet naar een privé kliniek.

Stella: Als we niet opschieten hoeft hij nergens meer naar toe. (*Stella gaat naar het bureau en draait een nummer. Pullen kijkt in de slaapkamer*)

Pullen: Geen paniek. Hij beweegt nog.

Stella: Vind je niet dat één van ons hem de levenskus moet geven?

Pullen: Ik denk dat u daar beter in bent dan ik.

Stella (*in de telefoon*): Oh ja, ambulance, wacht even! (*geeft de hoorn aan Pullen en loopt naar de slaapkamerdeur*) Handel jij het maar af. Ik zal zien of ik hier nog iets kan doen. (*snel de slaapkamer in*)

Pullen (*pakt de telefoon en legt de sleutels op het bureau, in de telefoon*): Spoedgeval. Mijn naam is Pullen, Arthur Pullen... Ik ben de boekhouder... Nee, ik ben niet de patiënt... Nou, het is voor mijn voorzitter, Sir Justin Holbrook, ik denk dat het een hartaanval is... Waar ik ben? Ik sta bij het bureau in de kamer... Oh! De Holbrook Internationale Beleggingsmaatschappij... Gracechurchstreet 220, Londen EC-3-1-JW... Oh, een modelactie? Maar het is een spoedgeval... Nou ja, haal alles eruit wat erin zit zou ik zeggen, hij is namelijk vrijwillig verzekerd..... Nou, net als de A.A., of niet. Pech onderweg en zo..... (*Stella en Holbrook komen de kamer in. Holbrook heeft een deken omgeslagen*)

Stella: Zijn ze onderweg?

Pullen: Ik zou er maar niet te veel op rekenen. (*kijkt op*) Lieve hemel! (*Stella en Holbrook gaan op de bank zitten*)

Pullen (*in de telefoon*): Die dame heeft hem gekust...

Holbrook: Pullen!

Pullen: Ik bedoel, ik heb hem gekust... nou ja, iemand heeft hem gekust en nou is hij weer bijgekomen, dus kunt u de ziekenwagen wel weer in de garage zetten. (*legt de hoorn neer*) Ik ben blij dat u weer beter bent.

Holbrook: Dank je.

Stella: Weet je zeker, dat het nu weer goed gaat?

Holbrook: Ja, ja. Het was maar een black-out.

Pullen: Caissonziekte.

Holbrook: Wat zeg je?

Pullen: Dat hebben duikers en astronauten ook als ze te vlug dalen of stijgen.

Holbrook: Precies! Het heet het Stokes-Adams syndroom.

Stella: Je zult me hier wel niet meer nodig hebben, hè?

Holbrook: Voorlopig niet, nee.

Stella kust Holbrook op het voorhoofd. Pullen kijkt de andere kant op. Stella gaat de slaapkamer in. Pullen gaat naar het bureau, pakt z'n aktentas en loopt richting bank.

Pullen (*tactvol*): Charmante jongedame. Gelukkig was ze hier om het

u te geven.

Holbrook: Om me wát te geven?

Pullen: De... levenskus.

Holbrook: Wacht even, Pullen, ik meen me te herinneren dat ik die deur op slot heb gedaan.

Pullen: Dat hebt u ook gedaan, meneer. Maar ik moest mijn aktentas ophalen. Mijn broodjes en mijn koffie zitten erin en omdat u mij de sleutels had gegeven, heb ik ze gebruikt om weer binnen te komen. Ik stond op het punt terug te gaan naar het kantoor, toen ik een angstkreet hoorde en toen kwam uw eh... eh... therapeute de kamer inrennen.

Holbrook: Wees toch niet zo diplomatiek! Je weet precies wat ze is en wat we aan het doen waren.

Pullen: Nou, als ik het wist, zou ik toch nooit.... en ik zou dat nooit kunnen!

Holbrook: Je moet je best doen, Pullen.

Pullen: Oh, maar dat doe ik.

Holbrook: Ik denk dat jij zo nu en dan ook wel eens een klein slippertje maakt.

Pullen: Een klein wat, meneer?

Holbrook: Een zijsprongetje maakt.....

Pullen: Och, ik zal niet zeggen dat ik daar nooit aan gedacht heb, maar er is niet veel gelegenheid voor in Coulsdon.

Holbrook: Je bent hier niet in Coulsdon. *(hij geeft hem een knipoog)* Je bent aan de boemel in de grote stad, en ik weet zeker, dat als je even met mevrouw Richards wilt praten....

Pullen *(verlegen)*: Oh, dat zou ik niet kunnen, meneer. En daarbij... het is veel te snel na het ontbijt. *(loopt naar de kantoordeur)*

Holbrook *(ongelovig)*: Ga toch weg!

Pullen: Nee, echt.

Holbrook: Een rondje van het huis, Pullen.

Pullen *(komt terug)*: Bedoelt u dat de zaak dit betaalt, meneer?

Holbrook: Natuurlijk, je zou het moeten weten. Je hebt zelf de cheques uitgeschreven al die jaren: "Mount Street Uitzendbureau".

Pullen *(ontzet)*: Maar die factureren duizenden ponden per maand.

Holbrook: Nou, en?

Pullen: Allemachtig. Het verbaast me niks dat u last heeft van black-outs.

Holbrook: Ze zijn niet allemaal voor mij, stommeling; we hebben ook nog een Raad van Commissarissen en niet te vergeten de overzeese beleggers. Je zou versted staan als je weet hoe onverzadigbaar de leden van de Rotary zijn.

Pullen: Maar we zijn een n.v. We staan genoteerd op de effectenbeurs. Enkele van de grootste instellingen in de city beleggen bij ons.

Holbrook: En hoe denk je dat we ze zover hebben gekregen om bij ons te beleggen?

Pullen: Vermoedelijk omdat ze denken dat we een gezond bedrijf zijn.

Holbrook: Er zijn hopen gezonde bedrijven. Je moet de beleggers een extraatje geven, snap je? Een kleinigheidje voor henzelf zogezegd.

Pullen (ontzet): Een kleinigheidje voor henzelf? U bedoelt toch geen steekpenningen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto